

der skal svares af hver enkelt Indtægt. Hvorledes Hovedsummen vil komme ud, hvorledes man tænker sig dette gennemført, ved jeg ikke; det har jeg heller ikke nærmere undersøgt. Hvad den nærmere Undersøgelse af Forslaget angaar, antager jeg ikke, at det vil være af nogen særlig Interesse at komme ind derpaa; men det ærede Medlem vil se, hvor vanskeligt det er at tilfredsstille, naar man kommer ind paa den Slags Forsøg. De ærede Medlemmer havde ikke en Gang været i Stand til at tilfredsstille det ærede 5te Medlem for 7de Kres (Madsen-Mygdal), idet han vil gaa langt videre end de ærede Medlemmer. Og i det hele taget tror jeg, at naar man vil komme ind paa at gaa i Details, at opstille de enkelte Regler, vil det være meget vanskeligt at enes. Jeg vil dermed ikke have sagt, at den rene Indtægtsstat i og for sig er den naturlige og den, der bør gennemføres overalt; København er egentlig det eneste Sted, hvor man har en saadan. Jeg kan meget godt se, at der er forfælske Momenter, jaasom Familiens Størrelse og Formueforhold, som man tager med i Betragtning, og derfor er det blandt andet urigtigt, at der ikke gøres Forskel paa Indtægterne. Jeg skal altsaa tillade mig at foreslaa, at man stemmer mod det af de to ærede Medlemmer stillede Vædringsforslag.

Oet. Hansen: Jeg tillod mig ved Sagens 1ste Behandling at udtale, at naar det høje Ting ikke fandt Anledning til at udsætte Udvalg om denne Sag, maatte jeg foresætte, at det var det ærede Flertals Mening, at der i Virkeligheden ikke skulde finde nogen Forhandling Sted angaaende den københavnske kommunale Skattelov, i alt Fald ikke ud over det enkelte Punkt, som her er Tale om. Jeg har derfor ikke fundet mig foranlediget til at stille Vædringsforslag til Sagens 2den Behandling, og jeg vil ligesom adskillige ærede Talere heller ikke kunne tilraade, at Vædringsforslaget, som er stillet af det ærede 5te Medlem for 1ste Kres og det ærede 6te Medlem for 1ste Kres, uden videre vedtages, idet der derved er rejst særdeles vanskelige og omfangsrige Spørgsmaal, som naturligvis fortjene den mest indgaaende Overvejelse, der kun kan finde Sted i et Udvalg. Jeg skal ikke udtale mig videre om disse Spørgsmaal, men kun sige, at Principet om Beskatning efter en stigende Skala har min fulde Sympati; men jeg kan ikke sige, at den Skala, som er foreslaaet i det nævnte Vædringsforslag, tilfredsstiller mig; navnlig synes det mig en løjerlig Ting, at de ærede Forslagsstillere ere blevne staaende ved 100,000 Kr.; hvorfor ere de ikke gaaede

videre? Kommer man op til 200,000 eller 300,000 Kr., saa bliver dog Skatteevnen større. Jeg skal blot gøre den Bemærkning, at det, der findes i Vædringsforslagets § 1 om Forholdet mellem de forfælske Kommuner, er næppe korrekt i Tanken. Jeg skal dog ikke komme nærmere ind paa dette; thi det er et af de vanskeligste Spørgsmaal, og vor nuværende Lovgivning er ganske vist ikke heldig paa dette Punkt; men jeg tror ikke, det er lykkeligvis de ærede Forslagsstillere at give klarere Regler, der passe i alle Tilfælde. Naar jeg altsaa ikke kan stemme for disse Vædringsforslag, saa er det, fordi jeg indser det aldeles uhyttige i at ville give sig til at formulere den Slags Vædringsforslag ved Behandlingen i dette Ting, naar det ærede Flertal ved at forkaste mit Forslag om Udvalgs Nedsættelse har erklæret, at der ikke skal være nogen videre Forhandling om denne Sag. Følgen heraf er for mit Vedkommende, at jeg staaar paa samme Standpunkt som ved 1ste Behandling, nemlig, at naar man ikke kan komme ind paa Sagen i nogen mere Umindelighed end det, der ligger i det stillede Forslag, kan jeg ikke være med til at stemme for en Lov, der trækker et saadant enkelt Punkt frem. Det forholder sig jo nemlig ikke saa, som en foregaaende æret Taler har sagt, at man blot vil forandre Procenten; ja bogstavelig har den ærede Taler Ret; hvis man indskrænker sig til eller vedtager det Forslag, som det ærede 2det Medlem for 1ste Kres (Madsen) har foreslaaet, nemlig at sætte Grænsen til $4\frac{1}{2}$ pCt., saa kan man i Virkeligheden sige, at det, vi have gjort, er kun at sætte Skatteprocenten op fra 3 pCt. til $4\frac{1}{2}$ pCt. Men heri ligger jo overmaade meget. Jeg bemærkede allerede ved 1ste Behandling, at Københavns Magistrat gentagne Gange har udtalt, at skal man til at forhøje Procenten, maa man ogsaa ind paa hele Systemet for Indkomstskatten, og rette de meget betydelige Fejl, som ligge deri; de fleste ærede Medlemmer, der have udtalt sig i Dag, have ogsaa erkendt, at Systemet for Københavns Indkomstskat er meget mangelfuldt, det skal jeg derfor ikke komme nærmere ind paa; thi deri antager jeg, at vi ere overmaade enige. Men jeg staaar paa det Standpunkt, som Københavns Magistrat gentagne Gange har udtalt, at man ikke med et saa mangelfuldt System kan gaa hen og give Slip paa den Grænse, der en Gang er sat; thi naturligvis vilde det blive meget mere trykkende, og Ulemperne vilde komme til at hvile saa meget haardere paa Skatteyderne. Betingelserne for, at man skulde kunne opgive denne Grænse, endog blot som en midlertidig Foranstaltning, en Foranstaltning